

på lige vilkår uden lovgennemtvungne forvridninger.

Der er umådelig meget, der taler for, at dansk erhvervsliv – herunder valutaindtjenerne inden for hotelbranchen – ikke bør amputeres fra at tage organisationsformen »ejerlejlighed« i anvendelse. Loven bør være helt neutral over for, om borgerne vælger den ene eller anden form for organisationsteknisk klædedragt for deres erhvervsaktiviteter. Hvordan de skal behandles skatteteknisk, bør alene afgøres af indholdet, substansen og realiteten. Ikke af om denne er hyllet i et klædebon, der charmerer eller forvolder børsterejsning hos skrivebordssocialister. På afskrivningsområdet betyder dette, at det eneafgørende fortsat må være, til hvilket formål lokaliteterne anvendes.

At ejerlejlighedsformen så er den mest demokratiske og ofte også den mest hensigtsmæssige, er det alene op til de pågældende investorer at værdsætte. Stikker partipolitikerne deres næser ud her – som det er regeringsforslaget eneste indhold – svækker de blot Danmarks samfundsøkonomiske styrke ved at berøve landet muligheden for at bruge et nyttigt redskab. Når flertallet ser rødt, når de hører ordet ejerlejligheder, og lader sig drive heraf i den foreliggende sag, skyldes det alene dets egen infantilitet og ukyndighed. Det er skammeligt, at det med det foreliggende forslag skal gå ud over hele landets økonomi.

I al sin snæversynede virkelighedsfjernhed fortjener regeringsforslaget derfor, at fremskridtets parti indstiller forslaget til forkastelse.

I retfærdets navn har partiet dog stillet nedenstående underændringsforslag under nr. 4.

Et *fjerde mindretal* (socialistisk folkeparti og Danmarks retsforbunds medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det af ministeren for skatter og afgifter og de af mindretallet under nr. 1 og 2 stillede ændringsforslag.

Et *mindretal inden for mindretallet* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) udtaler: Mindretallet kan naturligvis støtte, at der lukkes for et hul i skattelovgivningen, men gør samtidig opmærksom på, at det er en

begrænset fordel at bruge så små lapper, som det her er tilfældet.

Hovedproblemet ved den form for fiduser, der her er tale om, er, at mange velhavende skatteydere har indsat beløb på etableringskonti eller investeringsfondskonti uden at have nogen hensigt om at anvende midlerne til investering i egen virksomhed, som de to pågældende ordninger egentlig er beregnet på.

Disse skatteydere står hermed over for det problem at skulle finde et investeringsobjekt, der gør det muligt at få frigjort de henlagte midler, uden at de løber den risiko, som en egentlig erhvervsinvestering ville indebære.

I lang tid var investering i kommanditselskaber en yderst attraktiv løsning for disse skatteydere, men denne mulighed blev lukket i december 1979.

Nu har de så kastet sig over hotellejligheder. På grund af en fadæse fra skattedepartementets side blev det pludselig muligt at afskrive på hoteller opdelt i ejerlejligheder. Nu er folketingset selvfølgelig nødt til at lukke det derved opståede hul igen.

Men ministerens forslag er alt for snævert defineret. Hvis det vedtages i den foreliggende form, vil vi givetvis opleve en bølge af opdelinger i ejerlejligheder af lagerbygninger, plejehjem, eller hvad smarte revisorer og skatteadvokater nu kan finde på.

Det bedste ville naturligvis være at afskaffe mulighederne for henlæggelse til etableringskonti eller investeringsfond eller i hvert fald at stramme reglerne så kraftigt, at ordningerne kun blev benyttet til deres egentlige formål.

Men mindstemålet er dog at lukke det hul i skattelovgivningen, vi her beskæftiger os med, for enhver type bygninger. Mindretallet har derfor stillet ændringsforslag om, at der ikke kan afskrives på bygninger, der er opdelt i ejerlejligheder.

Et *andet mindretal inden for mindretallet* (Danmarks retsforbunds medlem af udvalget) er af den opfattelse, at det er den tekniske enhed i driftsmæssig henseende, som skal danne grundlag for den driftsøkonomiske opgørelse, hvoraf blandt andet følger, at det så også bør være den tekniske enhed, som gøres til genstand for afskrivninger, henlægges til investeringsfonds m. v.